

[Knud Lind]

blemet ud fra et økonomisk synspunkt, og vi siger, at hvis de kan klare sig selv – sig og deres familie – så er det godt, så kan de blive her i Danmark, men vi ønsker ikke, at det skal belaste det danske samfund.

Jeg tror personlig ikke, at det egentlig er et spørgsmål om race; det er blot det at være anderledes end flertallet, der gør sig gældende. Det er uheldigt, men det er ikke desto mindre et faktum.

SF er imod nationalstaten, har vi hørt, i dette tilfælde, men mærkværdigvis hylder SF den, når der er tale om udrædelse af EF.

Vesttyskland har skærpet sine opholdskrav, og det vil sige, at udlændinge søger andetsteds hen, hvilket giver yderligere pres på Danmark. Også dér har ministeren en lille smule ret i sine udtalelser. Schweiz har sendt sine udlændinge hjem. Det er bl.a. en af årsagerne til, at Schweiz har den lave arbejdsløshedsprocent.

Ser man i indenrigsministeriets statistik over indvandrernes arbejdsløshedsprocent, vil man opdage, at den er langt højere end den danske, og det er særlig galt med udlændinge fra tredjelande. F.eks. er ledighedsprocenten hos pakistanske gæstarbejdere 27,9 pct., hos jugoslaviske er den 21,9 pct., og hos tyrkiske er den helt oppe på 34,8 pct. Endnu værre bliver det, hvis man ser på kvinderne fra den tredje verden. Dér har man en fuldtidsledighedsprocent på 41,3. Det er også et kulturelt spørgsmål, der spiller ind her.

Man må i denne forbindelse gøre sig klart, at der er ca. 300.000 arbejdsløse i Danmark. Hver gang man laver yderligere familiesammenføringer eller man på anden måde får flere udlændinge ind, inviterer man i realiteten mennesker fra andre lande til Danmark til arbejdsløshed. Risikoen er i hvert fald meget stor for, at det er direkte til arbejdsløshed.

Vi skal samtidig lægge mærke til, at den arbejdsløshedsforsikrede kun betaler en yderst ringe del af arbejdsløshedsunderstøttelsen selv. Det vil sige, at det er staten – og det vil igen sige, at det er skatteborgerne – der betaler, hver gang der bliver givet tilladelse til, at flere udlændinge kommer ind i Danmark.

Selv om der blev lavet et indvandrerstop den 29. november 1973, er indvandringen altså ikke stoppet. Man kan så spørge, om udlændinge har det dårligt. Generelt må man

sige, at de har det godt, i særdeleshed hvis man tager deres hjemlands forhold i betragtning. Dog må man sige, at på det boligmæssige område har de det ikke særlig godt, men det kunne jo skyldes, at de selv ønsker at holde boligudgifterne nede. I øvrigt mener jeg, at de har mange goder. Retligt er de stillet næsten som danske statsborgere. Det gælder boliglejerforhold og dertil knyttede støtteordninger såsom boligsikring og hjælp til indskud i almennyttigt boligbyggeri.

Man har tit angrebet fremmedpolitiet for dyneløfteri m.v., i særdeleshed fra VS' og SFs side, fordi fremmedpolitiet – jfr. udlændingeloven, lovbekendtgørelse af 11. april 1972, § 22, stk. 2 – skal kontrollere, om den pågældende udlænding råder over en for familiens størrelse passende bolig, før der kan udstedes opholdstilladelse til familien. VS' og SFs angreb mod fremmedpolitiet er ganske urimeligt. Fremmedpolitiet gør kun sin pligt.

Udlændinge, der ikke er danske statsborgere, har trods det manglende statsborgerskab på så godt som samtlige områder samme rettigheder som danskere. De har sygesikring, de er under den obligatoriske dagpengeordning, som omfatter alle lønmodtagere uanset nationalitet, hvor en arbejdsperiode i udlandet skal ligestilles med danske arbejdsperioder. De kan også få børnetilskud, selv om børnene bor i forældrenes hjemland. Man kræver blot, at de uden for skoleferien skal besøge deres forældre i Danmark. Danmark har underskrevet adskillige konventioner, bl.a. med Tyrkiet, Pakistan og Jugoslavien, og en ny nordisk konvention, en EF-konvention samt en konvention med Storbritannien, ligesom man har færdigbehandlet en socialkonvention med Marokko og Spanien. Konventionerne omhandler i første række udbetaling af sociale pensioner. Konventionerne betyder, at udlændinge fra de pågældende lande kan tage deres pensioner med til deres oprindelsesland. Man stiller altså ikke krav om ophold i Danmark, når der skal udbetales pensioner. Ifølge internationale aftaler, f.eks. med Tyrkiet og Jugoslavien, udbetales der også ungdomsydelser. Lad mig nævne et eksempel: fra den 22. januar 1976 kan tyrkiske arbejdstagere få folkepension fra den danske stat, når de har været beskæftiget i Danmark i blot 12 måneder og den pågældende har haft bopæl i Danmark i